

La detenció dels presumptes terroristes que es pensa que volien atemptar contra vols comercials al Regne Unit posa de nou sobre la taula el rerefons social del cas. L'esquerda entre els britànics musulmans i la resta del país s'eixampla amb el retorn a Londres d'una amenaça que pretén atemorir el món sencer.

Història sense lliçó

Les vacances de Brian Crystal eren una mica diferents de les de la resta de la gent que les volia agafar aquest estiu, per més que totes tinguen una història particular. Després de vuit mesos de treball continu en el departament de salut mental de Richmond (nord-oest de Londres), Crystal veritablement somiava amb el descans, anar-se'n a Nova York i retrobar-se amb familiars i amics. El vol d'aquest treballador social nord-americà havia de sortir el dissabte dia 12 d'agost de l'aeroport de Heathrow.

La nit del dia 9 al 10 anterior, però, Scotland Yard va desplegar una operació policial "sense precedents", segons descripció de Peter Clark, cap de la branca antiterrorista de la policia metropolitana. Aquestes paraules, "sense precedents", les va pronunciar més tard també el secretari d'Interior britànic John Reid, durant la conferència de dijous al matí en què va explicar que les forces de seguretat, alertades pels serveis secrets del Regne Unit i del Pakistan, havien desarticulat un complot terrorista. Les dades facilitades per la unitat de coordinació a Londres del departament de policia de Nova York apunten que fins a mig centenar de persones participaven en un pla per fer esclatar amb explosius líquids entre cinc i dotze avions transatlàntics amb destinació als Estats Units. Els agents dels serveis secrets nord-americans barallen les possibilitats que els terroristes volgueren fer caure els avions al mig de l'oceà o en ple vol sobre alguna ciutat gran del

país per provocar més morts. Poques hores després de fer avortar l'atac, el Pentàgon va declarar que el complot tenia "el segell d'espectacularitat d'Al-Qaida", mentre que el Govern britànic guardava un silenci prudent sobre la responsabilitat dels fets.

Scotland Yard va arrestar 31 persones a la regió de Midlands i a Londres, i finalment va traslladar 24 detinguts a la comissaria d'alta seguretat de Paddington Green. L'operació s'ha ampliat en la setmana següent a boscos del Highlands i fins i tot a parcs naturals com el de Brecon Beacons, al sud de Gal·les. Els aeroports de Glasgow, Edimburg, Manchester i Londres registraren el dijous 10 d'agost centenars de cancel·lacions a penes en uns minuts: només a Heathrow prop de 650 vols es van quedar en terra. I Brian Crystal? Bé, Crystal gaudeix en aquests moments de les seues vacances. EL TEMPS ha pogut parlar amb ell. Crystal passa aquests dies als afores de Nova York; el seu bitllet era per Indian Airlines i no va tenir cap problema a sortir del Regne Unit. Quina sort.

Connexió Pakistan. El diari *Dawn* s'ha fet recentment eco de les queixes del Govern pakistanès: "Els fets del 10 d'agost haurien de servir per fer callar les veus que acusen Islamabad de no fer prou." Tasnim Aslam, la portaveu del Ministeri d'Afers Estrangers, ha manifestat que "el Regne Unit no ha reconegut suficientment la importància del paper que ha representat la policia

pakistanesa en la derrota del complot." De fet, gràcies a la detenció del britànic Rashid Rauf el dia 4 d'agost a Bahawalpur, a la frontera est pakistanesa amb l'Afganistan, el pla criminal va poder ser descobert. Ali Hasan, membre de l'organització Human Rights Watch, ha denunciat a Londres que "Rauf no té advocat", que "els tribunals pakistanesos són poca cosa més que un grup de funcionaris burocràtics" i que la tortura és un mal endèmic de les presons del país. "sense cap mena de dubte Rauf ha estat torturat", ha declarat per a aquells que el vulguen escoltar. Ara com ara, ben pocs.

Segons el Govern del Pakistan, Rauf va "rompre" a parlar després de dos o tres jornades d'interrogatoris. Per a les autoritats del Pakistan, aquest ciutadà britànic "és la peça clau" que va idear i posar en marxa el complot. Al Regne Unit, els 23 individus arrestats pels cossos de seguretat també són britànics. Nascuts, educats –en universitats, gran part d'ells– a Anglaterra, fills de

Un policia londinenc vigila, armat d'un fusell automàtic, la zona de facturació de l'aeroport de Gatwick, al sud de la capital anglesa. Durant la setmana passada els cossos de seguretat britànics van incrementar la vigilància a tots els aeroports del país.

Associacions de defensa de les llibertats civils, com Liberty, asseguren que les lleis britàniques contra el terrorisme fan ben poc per aconseguir un Regne Unit a recer dels atemptats

famílies amb petits negocis. "Classe mitjana", diuen els columnistes del *Daily Telegraph*. Durant els dies posteriors al que podria haver estat un dijous nefast, Pakistan afirma que ha fet disset detencions en total, ara a la regió del Panjab. Cal recordar que Washington acusa el Govern pakistanès de no donar l'ajuda necessària per descobrir l'amagatall, al nord-oest del país, d'Ossama bin Laden i Aiman al-Zawahiri, cap i número dos respectivament en l'organigrama d'Al-Qaida.

El problema és a casa. "Allò que ens cal fer, primer de res, és reconèixer

que tenim un problema. És una mica com ser alcohòlic... hem d'aixecar-nos i dir-ho en veu alta." Haras Rafiq, del Consell Musulmà Sufi de la Gran Bretanya, és un dels escassos dirigents islamistes que semblen admetre el creixent seguiment de posicions fonamentalistes entre la joventut musulmana. El Fòrum Britànic Musulmà, que aplega prop de 300 mesquites del Midlands i del nord d'Anglaterra, ha engegat tallers d'informació política per als joves. Tanmateix, per a la resta, són vàlides les línies de l'editorial que publicava recentment el setmanari anglès *The Muslim News*: "Es fa ca-

da vegada més i més difícil de comprendre el comportament del Govern amb els 1,8 milions de musulmans del Regne Unit."

L'operació de Scotland Yard del dijous 10 d'agost ha eixamplat la sospita a la xarxa d'associacions musulmanes de caritat, com Crescent Relief, amb base a Dagenham. Ara ja no són simplement individus, sinó que un gran sector de la comunitat religiosa es veu afectat per les investigacions, encara que la Comissió de Societats Benefactores ha confirmat que no hi ha hagut "ajuda financera" a cap activitat il·legal.

Tanmateix, la incredulitat s'estén com el foc entre els musulmans del país. I no són cap bon símptoma les notícies que cap dels arrestats hagués comprat bitllets d'avió o que molts d'ells ni tan sols disposen de passaport.

Entitats com Liberty (en defensa de les llibertats civils) no s'estan de dir als quatre vents, fins i tot sota l'alerta màxima, crítica -risc d'atac imminent- o l'actual, severa -atac terrorista molt probable-, que "les lleis anti-terroristes han fet tristament poc per aconseguir una Gran Bretanya segura i a recer d'atemptats terroristes, però això sí, han infringit les llibertats dels ciutadans que vivim en aquest país."

És el mateix que opinaven tres diputats i tres membres de la Cambra dels Lords en una carta signada per 38 organitzacions musulmanes, en què culpaven el Govern de "no entendre les conseqüències domèstiques de la política internacional" britànica. El mateix que opina Shelina Zahra, autora d'un dels blocs d'Internet (*Spirit21*) més llegits pels joves musulmans de l'illa. Shelina troba que els joves musulmans haurien de ser valents i expressar el seu parer. En l'entrada del 10 d'agost, Shelina conta que les cues d'un amic seu a l'aeroport, aquell mateix dia, a la tornada de Chicago van ser gairebé tan llargues com les que han de fer al pub per demanar una cervesa. Ningú no entendria el que va succeir a Londres llegint el seu bloc. Però la qüestió és si hi ha algú que vulga entendre res.

Victorià Jiménez
Londres